

men det måtte være afgørende, at medlemmer af denne organisation, som ifølge sin tradition og sin struktur var så egnet til at føre denne kamp, til stadighed ville være besjælet af den samme positive indstilling som deres forgængere og gennem deres arbejde kunne virke som et forbillede for dem, der igen måtte løfte arven og i fremtiden skulle virke for opnåelsen af organisationens mål: En universel og varig fred baseret på social retfærdighed.

Præsidenten påpegede det dilemma vi stod over for: Enten at de industrialiserede lande følte deres ansvar for at landene under udvikling fik mulighed for at udvikle sig og levede op til dette ansvar eller at denne fredelige evolution vendtes til en desperat reaktion fra de lande eller de gruppers side som finder at der ikke er nogen civiliseret vej frem mod sameksistens og udvikling. Hvis udviklingslandenes primære økonomiske behov ikke kan styrkes og forbedres, f. eks. fordi deres råstoffer og hovedeksportvarer opnår stadig vigende priser på det internationale marked, vil fremtiden tegne sig mørkt og usikker.

Nedsættelse af komiteer.

I overensstemmelse med forretningsordenen blev der nedsat et forretningsudvalg bestående af 48 medlemmer (24 regerings-, 12 arbejdsgiver- og 12 fagforeningsrepræsentanter).

Konferencen vedtog efter indstilling fra dette forretningsudvalg at nedsætte nedenævnte komiteer til behandling af spørgsmålene på dagsordenen. Det er i tilknytning til de enkelte komiteer anført, hvilke medlemmer af den danske delegation der deltog i komiteens arbejde:

1. Komiteen vedrørende forretningsordenen. Den danske delegation var ikke repræsenteret i denne komité.
2. Resolutionskomiteen til behandling af indleverede resolutionsforslag.
Danmark deltog her på regeringsside med departementschef *Coln* med ekspeditionssekretær *Nørager* som stedfortræder.
For arbejdsgiverne deltog vicedirektør *P. Schade-Poulsen* og på fagforeningsside sekretær *Sv. Bache Vognbjerg*.

3. Komiteen vedrørende gennemførelse af konventioner og henstillinger.
Fra dansk side deltog på fagforeningsside næstformand *Kai Petersen*.
4. Komiteen om forbedring af leve- og arbejdsvilkårene for forpagtere m. v.
Den danske delegation var — ligesom i 1967 — ikke repræsenteret i denne komité.
5. Komiteen om arbejdstilsyn i landbruget.
Departementschef *Coln* blev indstillet til og overtog hvervet som formand for komiteen. I denne komité repræsenterede leverandørinspektør *A. S. Ørsted-Müller* regeringen, kontorchef *Tarp* arbejdsgiverne, medens fagforeningerne ikke havde nogen repræsentant til rådighed.
6. Komiteen vedrørende social sikkerhed.
Kontorchef *P. Juhl-Christensen* repræsenterede regeringssiden med lektor, fru *Mette Koefoed Bjørnsen* som suppleant. Arbejdsgivernes repræsentant var direktør *Clemmensen* og fra fagforeningsside deltog forbundsformand *Eli Pedersen*.
7. Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål. Denne komité består kun af regeringsrepræsentanter. Fra dansk side mødte kontorchef *P. Juhl-Christensen* med ekspeditionssekretær *Nørager* som stedfortræder.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses mod beskikkelse af de delegerede ved konferencen undersøges af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en sådan indsigelse, er komiteens afgørelse endelig. Finder mindst et af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes ved et plenarmøde af hele konferencen.

Der indkom protester mod beskikkelsen af delegationen fra Kina og mod beskikkelserne af fagforeningsrepræsentanterne fra Israel, Pakistan, Spanien, Ecuador, Portugal, Argentina, Italien, Vietnam, Grækenland og Chile. Endvidere protesteredes der mod arbejdsgiverrepræsentanten fra Cuba. En protest mod hele den vietnamesiske delegation blev indgivet for sent og blev der-